

ІНОЗЕМНА МОВА ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ

Вивчає формування базової іноземномовної компетентності в сфері економіки і бізнесу, розвиток іноземномовної компетентності та практичних навичок володіння мовою фаху.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню необхідного рівня знань та набуттю практичних навичок спілкування іноземною мовою за професійним спрямуванням, читання та перекладу оригінальної іншомовної літератури з фаху, написання анотації/есе. Програма дисципліни розрахована на досягнення РВМ В₂.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- знання та навички спілкування іноземною мовою;
- читання та переклад іноземної літератури з фаху;
- навички написання есе іноземною мовою.

Пререквізити: Вхідний рівень володіння іноземною мовою В₁+

ІСТОРІЯ СОЦІОЛОГІЧНОЇ ДУМКИ

Вивчає Розвиток соціального знання Стародавнього світу. Соціальне знання епохи середньовіччя та Відродження. Соціальні знання і дослідження нового часу (XVII – поч. XIX ст.). Соціологічні ідеї консерватизму, лібералізму й утопічного соціалізму. Виникнення позитивістської соціології (О. Конт). Виникнення і розвиток натуралістичного напрямку в соціології. Соціальна теорія марксизму. Психологічний напрям у соціології XIX – початку XX ст. Емпіричні соціальні дослідження XIX – початку XX ст. Німецька формальна соціологія XIX – початку XX ст. Соціологічна концепція Е. Дюркгейма. Соціологія М.Вебера. Структурний функціоналізм Т. Парсонса. Символічний інтеракціонізм Дж. Міда. Теорія соціального обміну й біхевіористська соціологія. Соціологія Франкфуртської школи. Інтегральна соціологія П. Сорокіна.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється засвоєнню системи знань з історії світової соціологічної думки, базових положень й основних принципів найбільш фундаментальних теорій в історії соціології; формуванню у студентів соціологічного мислення й культури, здатності застосувати системний підхід до аналізу суспільства та історії його пізнання.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- навчатися здійснювати порівняльний аналіз основних положень творів класиків соціологічної теорії;
- аналізувати розвиток емпіричних досліджень, що проводилися в різні історичні періоди;
- працювати з науковою літературою для аналізу проблематики соціального пізнання в різні історичні періоди;
- аналізувати базові положення й основні принципи найбільш фундаментальних теорій в історії соціології;
- застосовувати знання з історії соціологічної думки для аналізу складних соціальних явищ і процесів, що відбуваються в сучасному суспільстві.

Пререквізити: «Історія» та інші суспільні науки на рівні повної загальної середньої освіти.

ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

Вивчає загальне поняття та систему наук про правову дійсність. Теорія держави і права як наука. Загальне поняття права як соціальної категорії. Право як соціально-юридична категорія. Основні характеристики та властивості об'єктивного права. Норми права: поняття, структура, класифікація. Джерела права та систематизація законодавства. Межі дії норм права (нормативних актів). Правова система та система права. Правове регулювання, форми та механізми реалізації права. Застосування права як форма його реалізації. Тлумачення норм права (юридична герменевтика). Правові відносини. Правомірна поведінка та правопорушення. Юридична відповідальність та інші заходи державного примусу. Законність, правопорядок та правова культура. Поняття функції держави та її місце в політичній системі суспільства. Форми держави. Правова держава. Механізм здійснення державної влади (державний апарат). Основні концепції походження та сутності держави.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формулюванню правової культури, що включає усвідомлення закону як найвищого акту регулювання відносин між громадянами і державою.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Понятійно-категоріальний апарат теорії держави і права;
- Сутність правових відносин;
- Механізми реалізації влади у правовій державі;
- Основні концепції походження держави.

Пререквізити: знання з предмету «Право» повної загальної середньої освіти.

ФІЛОСОФІЯ

Вивчає філософію як універсальний тип знань. Онтологію. Філософське розуміння світу. Філософську антропологію. Філософію людини. Філософію свідомості. Гносеологію. Філософію пізнання. Діалектику – всезагальну теорію розвитку. Філософію суспільства. Філософію економіки. Філософію моралі. Філософію релігії. Філософію культури. Філософію цивілізації.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню філософської культури мислення та пізнання навколишнього світу та самого себе, навичок застосування філософської методології.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- набудуть вміння застосовувати основні закони ораторського мистецтва в практичній діяльності економіста, психолога, фахівця у сфері міжнародного бізнесу, банківської справи, фінансового посередництва, страхової справи, менеджера та фахівця у сфері туризму;
- вміння правильно вибрати тему промови та якісно її підготувати;
- на основі спостережень та аналізу бази даних вміння створювати «портрет аудиторії»;
- вміння правильно вибрати професійно значущий мовленнєвий жанр, що відповідає конкретній ситуації та створювати максимально ефективну композицію промови;
- правильно вести розгорнутий монолог, ефективну бесіду з питань міжнародних економічних відносин, банківської справи, страхування, фінансового посередництва, психології, готельного, ресторанного й туристичного менеджменту, а також курортної справи, міжнародного готельного і туристичного бізнесу;
- ефективно вирішувати комунікативні та мовленнєві завдання в кожній конкретній ситуації;
- вміння логічно правильно, змістовно й емоційно виражати думки в словах, відповідно до їх змісту, умов комунікації та аудиторії, прагнучи при цьому передати свій індивідуальний стиль;
- володіти полемічним мистецтвом (диспут, полеміка, дискусія), вільно використовувати ці знання, вміння та навички для досягнення комунікативного успіху у професійній сфері.

Пререквізити: «Психологія», «Історія України», «Історія української культури» рівня загальної освіти.

ЗАГАЛЬНА СОЦІОЛОГІЧНА ТЕОРІЯ

Вивчає методологію соціального пізнання. Соціологічну пропедевтику. Суспільство як соціально організовану систему. Соціальну теорію особистості. Теорії соціалізації та соціальної мобільності. Соціальну структуру суспільства. Соціальні спільноти та соціальні інститути. Соціальну взаємодію та соціальні процеси. Соціальні зміни в глобальному світі. Соціологію культури. Економічну соціологію. Соціологію праці та виробництва.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню системи знань про зміст основних категорій і понять соціології; практичне значення застосування основних положень соціології для суспільно-економічної практики; основні напрямки і школи соціологічної думки; основні теоретичні положення, що містяться у їх основі; вітчизняну специфіку соціальних конфліктів та шляхи їх вирішення.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- вільно володіти і використовувати понятійно-категоріальний апарат соціології;
- всебічно аналізувати сучасну соціально-економічну та культурну реальність із використанням знань з соціології;
- робити самостійний критичний аналіз реальних проблем суспільного життя;
- застосовувати набуті знання для вирішення своїх професійних завдань;
- вільно визначатися в масиві різноманітних соціологічних поглядів, використовувати різні за змістом та світоглядною направленістю наукові праці, підручники, навчальні посібники тощо;
- об'єктивно аналізувати зміни соціальної реальності в житті українського суспільства і держави;
- постійно використовувати соціологічні знання для пошуку власних варіантів рішень і розвитку власних можливостей;
- аргументувати свою точку зору і цивілізовано обстоювати її в дискусіях з соціологічної тематики.

Засвоєння змісту дисципліни «Загальна

Пререквізити: «Всесвітня історія» та «Історія України» рівня повної загальної середньої освіти

ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ

Вивчає предмет і метод економічної теорії. Економічна система суспільства. Відносини власності. Форми організації суспільного виробництва та їх еволюція. Ринкова економіка: суть, структура та інфраструктура. Капітал як економічна категорія і фактор виробництва. Теорія поведінки споживача. Підприємство в умовах ринкового господарювання. Сутність процесу суспільного відтворення. Відтворення національного продукту і національного багатства. Макроекономічна рівновага та циклічність суспільного виробництва. Державне регулювання в умовах ринкової економіки. Закономірності розвитку світового господарства.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню економічної культури мислення та пізнання економічних відносин суспільства.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Понятійно-категоріальний апарат економіки;
- Економічні теорії;
- Сутність сучасних економічних процесів;
- Здійснювати аналіз економічної культури населення.

Пререквізити: «Основи економіки» рівня загальної середньої освіти, «Правознавство».

МЕТОДОЛІЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ СОЦІОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Вивчає теоретико-методологічні основи та логіка соціологічного дослідження. Програмування соціологічного дослідження. Методи, методика, техніки та процедури соціологічного дослідження. Аналіз та інтерпретація, результатів соціологічного дослідження. Презентація даних соціологічного дослідження.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню у майбутніх соціологів методологічної культури шляхом опанування методологією, методикою та організаційними основами сучасних соціологічних досліджень. Поглиблення знань студентів про соціальну дійсність, осмислення логіки процесів соціального розвитку та пізнання.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- оперувати соціологічною термінологією;
- виявляти проблемні ситуації, формулювати соціальні та соціологічні проблеми та прогнозувати можливості їх вирішення;
- діагностувати причини соціальних конфліктів та сприяти їх попередженню та розв'язанню, виконуючи роль медіатора;
- застосовувати методи збирання та обробки соціологічної інформації;
- створювати, аналізувати та узагальнювати масиви інформації, формулювати висновки та рекомендації;
- розробляти програмно-нормативні документи соціологічного дослідження;
- здійснювати соціологічні дослідження у реальних соціокультурних умовах;
- складати підсумкові документи та презентувати отримані результати соціологічних досліджень;
- виконувати посадові обов'язки персоналу соціологічної служби.

Пререквізити: «Філософія».

СОЦІАЛЬНА СТРУКТУРА СУСПІЛЬСТВА

Вивчає основні категорії та концепти теорії соціальної структури суспільства; структурна композиція суспільства: основні рівні; поняття соціальних спільнот, їх типологія; основні елементи соціальної структури. Соціальні інститути у структурі суспільства. Механізми взаємодії між соціоструктурними елементами суспільства. Основні тенденції змін у пострадянському українському суспільстві на стані транзиту. Соціальна стратифікація суспільства; класова теорія марксизму; веберіанство: клас, статус, партія; функціоналізм і соціальна стратифікація; теорія соціальної мобільності. Нові міграційні та імміграційні тренди; теорії еліт, середніх класів, нижніх соціальних верств і соціальної маргінальності; стратифікація сучасного соціального суспільства.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню формуванню системи знань про: поняття соціальної структури суспільства; соціальні групи, соціальні класи, верстви, соціальні інститути, соціальні організації, соціальні спільноти, соціальні статуси; соціальну стратифікацію як центральне поняття при аналізі соціальної структури суспільства; соціальні групи як страти; історичні типи стратифікованого суспільства; поняття соціальної мобільності, її типи; соціальна стратифікація та соціальна мобільність як процеси розвитку соціальної структури суспільства; основні напрямки соціоструктурних змін у сучасному українському суспільстві

У результаті опанування дисципліни студенти:

- основні соціологічні поняття та категорії;
- сутність соціальної системи і соціальної структури;
- соціальної диференціації суспільства, основні її ознаки;
- напрями та методи емпіричних досліджень соціальної структури суспільства;
- сутність соціального статусу, соціальної ролі, соціальної позиції;
- вихідні поняття теорії соціальної стратифікації;
- сучасні процеси соціальної мобільності в Україні;
- теорію середніх класів та теорію нижніх соціальних верств;
- різновиди соціальної структури суспільства;
- типи стратифікаційних систем.

У процесі вивчення дисципліни студенти повинні **вміти:**

- оперувати основними категоріями та поняттями теорій соціальної структури;
- пояснювати зв'язок елементів соціальної структури суспільства;
- порівнювати різні методи емпіричних досліджень структури суспільства та використовувати їх у практичній діяльності;
- давати оцінку сучасним змінам у розвитку соціальної структури українського суспільства;
- презентувати результати самостійної роботи, брати участь у дискусіях;
- встановлювати стосунки з респондентами, колегами, представниками ЗМІ з питань інтерпретації результатів конкретних соціологічних досліджень;
- визначати тенденції розвитку процесу соціальної маргіналізації в Україні.

Пререквізити: «Філософія», «Історія соціологічної думки», «Загальна соціологічна теорія».

МЕТОДИ АНАЛІЗУ ТА КОМП'ЮТЕРНОЇ ОБРОБКИ ОБРОБКИ СОЦІОЛОГІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Вивчає основні категорії бізнес-аналітики соціологічної діяльності. Аналітична інформація як основа для управління соціально-економічними процесами. Комплексний системний аналіз соціологічних даних. Виявлення прихованих тенденцій та закономірностей даних соціологічних досліджень. Кластерний аналіз у соціології. Засоби аналізу текстової соціологічної інформації. Хмарні технології *Microsoft* для аналізу та візуалізації соціологічних даних. Організація та проведення аналізу соціологічних даних рівня. Побудова аналітичної звітності. Створення асоціативних правил за результатами обробки соціологічної інформації.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється вивченню методів обробки та аналізу статистичних даних для вирішення актуальних соціально-економічних задач; основних принципів прийняття ефективних управлінських рішень на основі аналізу соціологічної інформації; опанування моделей та методів побудови моделей та аналізу залежностей даних; принципів візуалізації даних; використання сучасних програмних засобів для проектування і розробки систем інтелектуального аналізу даних у соціології; прийняття обґрунтованих управлінських рішень на основі аналізу на основі аналізу соціологічної інформації

У результаті опанування дисципліни студенти:

- оперувати соціологічною термінологією;
- застосовувати методи збирання та обробки соціологічної інформації за допомогою комп'ютерних технологій;
- створювати, аналізувати та узагальнювати масиви інформації, формулювати висновки та рекомендації за допомогою комп'ютерних технологій;
- складати підсумкові документи та презентувати отримані результати соціологічних досліджень за допомогою комп'ютерних технологій.

Пререквізити: «Методологія та організація соціологічного дослідження», «Загальна соціологічна теорія», «Економічна теорія».

ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ СОЦІОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ ТА ПРОФЕСІЙНА ЕТИКА

Вивчає організаційні моделі, програма діяльності соціологічної служби; стратегічний та робочий плани дослідження; організація роботи інтерв'юерів; методика дослідження практик академічної доброчесності у ЗВО України; використання Інтернету для отримання соціологічної інформації; підсумкові документи соціологічного дослідження. Виникнення та історичні етапи розвитку професійної етики. Теоретико-методологічні засади професійної етики соціолога. Історія етичних учень. Мораль і моральна свідомість. Основні моральні цінності та категорії етики. Професійна мораль у житті сучасного суспільства. Професіоналізм як моральна риса особистості. Професійні стандарти фахової діяльності соціолога. Кодекси професійної етики як засіб саморегулювання професійної діяльності. Етика соціолога у світлі ціннісних вимог до наукової діяльності. Деонтологія в контексті роботи соціолога. Духовно-моральний портрет соціолога. Професійний етикет соціолога. Етика професійного спілкування. Етичні проблеми професійної діяльності: сутність та різновиди.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню системи знань про: створення й організацію роботи соціологічної служби в Україні як відділу у складі компанії та як окремої юридичної служби; ринок соціологічних служб; рекламну діяльність соціологічної служби; взаємодію суб'єктів соціологічного дослідження; методика організації та проведення досліджень. Ознайомленню з основними етичними категоріями та поняттями професійної етики; формуванню у студентів системи знань та уявлень про професійну етику соціолога; засвоєння основних положень та принципів кодексів професійної поведінки та етики.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- застосовувати знання у практичній діяльності;
- працювати в команді;
- діяти соціально відповідально;
- вести переговори із замовниками;
- працювати з документами соціологічного опитування;
- готувати та здійснювати презентацію результатів дослідження;
- критично аналізувати теоретичну та прикладну літературу з соціології.

- застосовувати теоретичні знання з професійної етики у практичній діяльності;
- добросовісно виконувати професійні обов'язки, дотримуючись норм і принципів професійної етики;
- вести свою діяльність у відповідності з професійною культурою поведінки;
- додержуватися основних положень кодексів професійної поведінки та етики;
- встановлювати етичні стосунки з респондентами, колегами, клієнтами, представниками громадськості;

Пререквізити: «Загальна соціологічна теорія», «Філософія», «Методологія та організація соціологічного дослідження».

ОСНОВИ ДЕМОГРАФІЇ

Вивчає демографію як науку. Історію розвитку демографії. Загальну теорію народонаселення. Джерела інформації про населення. Методикау демографічних досліджень. Відтворення та розміщення населення як основні показники в демографії. Соціально-демографічний склад населення та проблеми його якості. Чисельність і структура населення. Етнічна демографія. Вплив релігії на розвиток народонаселення. Шлюб і сім'я. Народжуваність і репродуктивна поведінка. Тривалість життя і смертність як демографічні категорії. Міграція населення. Демографічна статистика. Демографічне прогнозування. Демографічна політика. Сучасні тенденції демографічного розвитку та їх регулювання.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню системи знань щодо сутності демографічних процесів і явищ, на основі дослідження різних типів, загальних і специфічних закономірностей та принципів відтворення населення, засвоєння знання про розвиток і динаміку народонаселення.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- характеризувати методологічні підходи і методи аналізу демографічних процесів і структур;
- давати пояснення основних демографічних процесів у світі;
- розраховувати та аналізувати демографічні коефіцієнти, особливості демографічної ситуації в країні і світі, тенденції її зміни;
- робити кількісний аналіз і вимірювання демографічних процесів і структур;
- на основі демографічних даних пояснювати причини та фактори демографічних змін на різних територіях світу;
- моделювати розвиток соціально-демографічних змін та прогнозувати вплив цих змін на суспільно-економічні показники.

Пререквізити: «Загальна соціологічна теорія», «Соціальна структура суспільства», «Методологія та організація соціологічного дослідження», «Методи аналізу та комп'ютерної обробки соціологічної інформації».

МАТЕМАТИЧНІ МЕТОДИ ОБРОБКИ СОЦІОЛОГІЧНИХ ДАНИХ

Вивчає шляхи та умови застосування математичних методів в соціологічних дослідженнях. Поняття вимірювання в соціології. Загальна схема роботи дослідника. Основні характеристики шкал вимірювання. Поняття вибірки. Поняття генеральної сукупності. Характеристика обсягу вибірки. Формування вибірки. Форми представлення експериментальних даних. Числові характеристики розподілу. Закони розподілу випадкової величини. Загальні принципи перевірки статистичних гіпотез. Етапи прийняття статистичного рішення. Потужність критеріїв. Класифікація задач та методів їх розв'язання. Поняття зсуву. Обробка даних за критерієм Колмогорова-Смірнова. Порівняння двох і більше емпіричних розподілів. Багатофункціональні критерії. Поняття кореляційного зв'язку між досліджуваними величинами. Класифікація кореляційних зв'язків. Групування даних для кореляційного аналізу. Коефіцієнт кореляції Спірмена. Коефіцієнт кореляції Пірсона. Експертні оцінки. Рангово-бісеріальний коефіцієнт кореляції Спірмена та Кендала. Можливості та умови застосування, обробка даних із застосуванням рангової кореляції для виявлення зв'язку між двома ознаками. Призначення та опис парного кореляційного аналізу. Виявлення криволінійного кореляційного зв'язку між двома ознаками. Побудова графіка кореляційного поля.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню системи знань з математичних методів обробки соціологічних даних.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- знати суть і види коефіцієнтів кореляції;
- поняття, види вибірки;
- формули обчислення вибірки;
- перевірку статистичних гіпотез;
- способи обробки статистичних даних.

Пререквізити: «Математика» рівня повної загальної середньої освіти, «Методологія та організація соціологічного дослідження», «Методи аналізу та комп'ютерної обробки соціологічної інформації».

СОЦІОЛОГІЯ ЕКОНОМІКИ ТА ТОРГІВЛІ

Вивчає концептуальні засади становлення соціології економіки та торгівлі. Економічна суб'єктність людини. Поведінковий вимір економічного життя людини. Ризик в структурі економічної поведінки людини. Господарсько-економічні спільноти. Господарсько-економічні організації. Соціальні інститути економіки. Соціальний інститут власності. Соціальний інститут домашнього господарства. Соціологічний аналіз ринку праці. Соціальні показники і методика вимірювання рівня життя населення. Феноменологія підприємництва. Культурний вимір економіки. Характеристика світу господарства. Дискретність та єдність господарства та торгівлі.

Основна увага у вивченні дисципліни у студентів повинно бути сформовано систему знань про теоретичні засади соціології економіки та торгівлі, передумови її виникнення, тенденції функціонування та розвитку; історію соціологічних досліджень економіки та торгівлі; специфіку методів дослідження економічних і торговельних процесів в Україні та світі.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- визначити власну позицію у ставленні до соціологічних матеріалів, які відображають економічні, торговельні практики, цінностей її учасників;
- розрізняти особливості професійної діяльності торговельних, фінансових, регулятивних організаціях в Україні;
- орієнтуватися у питаннях тенденцій відносин між учасниками економічного та торговельного процесу, установами і державою;
- свідомо брати участь у заходах, спрямованих на відродження клімату культури економічної діяльності та торгівлі.

Пререквізити: «Історія соціологічної думки», «Загальна соціологічна теорія», «Економічна теорія», «Основи демографії», «Методи аналізу та комп'ютерної обробки соціологічної інформації».

СОЦІОЛОГІЯ УПРАВЛІННЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ

Вивчає предмет, структуру, сутність, функції. Еволюцію соціологічної теорії управління. Міждисциплінарний та методологічний інструментарій соціології управління. Управління як соціальний інститут, його місце та роль у системі соціальних інститутів. Управління як соціальне явище. Соціологічний фактор в управлінні. Моделі та методи соціального управління. Технологію та механізми процесу соціального управління. Соціальні складові управлінського циклу. Соціологічні аспекти організації управлінської діяльності. Соціальна сутність та принципи стратегічного управління. Соціальна організація в системі управління. Прикладні соціологічні дослідження управління. Державне управління як предмет соціологічного аналізу. Людський ресурс в управлінні. Стиль управління. Соціальні комунікації в управлінні. Управління як маніпулювання. Місце та роль соціальної інформації в управлінні Соціологічні аспекти культури та етики управління.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню системи знань щодо сутності управлінських процесів і явищ, як особливого виду соціальних відносин. Розумінню механізму процесів, що впливають на спільну діяльність людей, вироблення сучасних критеріїв оцінки ефективності її організації та соціальних наслідків, пошук оптимальних моделей управління і розвитку відповідних засобів і методів.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- характеризувати методологічні підходи і методи соціологічного аналізу процесу управління;
- аналізувати управлінське середовище, виявляти його ключові елементи і оцінювати їх вплив на процес управління;
- використовувати інформацію, отриману в результаті соціологічних досліджень, для аналізу, прогнозування та планування в системі управління;
- володіти методами розробки та впровадження управлінських рішень;
- оперувати навичками реалізації основних управлінських програм.

Пререквізити: «Історія соціологічної думки», «Методи аналізу та комп'ютерної обробки соціологічної інформації», «Основи демографії», «Організація роботи соціологічної служби та професійна етика».

ПОЛІТОЛОГІЯ

Вивчає політику як сферу суспільного життя. Історію становлення та розвитку світової політичної думки. Політичну владу та механізм її функціонування в суспільстві. Політичну еліта і політичне лідерство. Політичну систему суспільства і політичний режим. Демократію як «ідеальну» модель світового суспільного устрою. Державу як універсальну форму організації суспільства. Соціально-етнічні спільності та етнополітику. Політичні партії, громадсько-політичні організації та рухи як суб'єкти політики. Партійні системи. Лобізм як соціально-політичне явище. Політична культура і політична соціалізація. Політична ідеологія. Політичні процеси в сучасних державах. Політичний маркетинг і політичний менеджмент. Політична глобалістика і міжнародна політика.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню системи знань про: об'єкт, предмет і методи політичної науки; історичні аспекти розвитку політології; сутність New Public Management і Good Governance; роль і функції держави в політичній системі суспільства; політичні феномени і політичні цінності; базові політичні ідеології сучасності; основні політичні партії, громадські організації і рухи; новий порядок світового устрою.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- отримують систематизовані, цілісні знання про політичну сферу суспільства;
- цілісно аналізувати суспільно-політичні явища та процеси в Україні;
- сутність, історичні та сучасні типи політичних режимів;
- сприяти засвоєнню студентами необхідних практичних навичок для аналізу існуючих у сучасному світі політичних режимів;
- сформуванню порівняльно-аналітичний рівень знань студентів основних положень теорії політичних систем та політичних режимів.

Пререквізити: «Філософія».

СОЦІОЛОГІЯ ПРАЦІ ТА ЗАЙНЯТОСТІ

Вивчає вступ. Предмет і зміст соціології праці та зайнятості. Основні етапи розвитку соціології праці та зайнятості. Праця як система суспільних відносин. Соціальні процеси у сфері праці. Соціально-культурні виміри праці. Мотивація трудової діяльності та стимулювання праці. Ринок праці. Зайнятість населення. Трудова поведінка. Соціологічний підхід до аналізу професійного розподілу праці. Праця у неформальному секторі економіки. Якість робочої сили та професійна освіта. Профспілки і програми соціального партнерства. Трудова міграція в сучасному світі. Гендерні аспекти праці і зайнятості. Трудові колективи та організації. Глобальні трансформації у сфері праці та зайнятості. Соціологічна служба та її функції в організації. Організація соціологічних досліджень соціальних процесів у сфері праці та зайнятості. Методи збирання, оброблення і аналізу соціологічної інформації у сфері праці і зайнятості.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється оволодінню основними поняттями та категоріями соціології праці та зайнятості на рівні відтворення і тлумачення для практичного застосування та втілення в процесі майбутньої професійної діяльності; сприяти засвоєнню теоретичних уявлень про соціальні процеси пов'язані з працею та зайнятістю; ознайомити з науковими підходами до аналізу сучасних проблем виробничих відносин; допомогти студентам усвідомити сутність соціології праці та зайнятості; сприяти розвитку здатності встановлювати причинно-наслідкові зв'язки у функціонуванні інститутів праці та зайнятості; сформулювати у студентів інтерес до самостійного творчого осмислення дисципліни «Соціологія праці та зайнятості» і потребу до прогнозування наслідків процесів, що відбуваються у виробничій сфері; здійснити виховання національної культури та патріотизму; стимулювати прагнення до постійного здобуття нових знань у вивченні теоретичних засад функціонування суспільства.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- вільно володіти і використовувати понятійно-категоріальний апарат соціології праці та зайнятості;
- всебічно аналізувати культуру праці із використанням знань з соціології праці та зайнятості;
- робити самостійний критичний аналіз реальних проблем пов'язаних із суспільною працею;

- застосовувати набуті знання для вирішення своїх професійних завдань;
- вільно визначатися в масиві різноманітних соціологічних поглядів, використовувати різні за змістом та світоглядною направленістю наукові праці, підручники, навчальні посібники тощо;
- об'єктивно аналізувати зміни правової реальності в житті українського суспільства і держави;
- постійно використовувати соціологічні знання для пошуку власних варіантів рішень і розвитку власних можливостей;
- аргументувати свою точку зору і цивілізовано обстоювати її в дискусіях з соціологічної тематики.

Пререквізити: «Загальна соціологічна теорія», «Соціологія економіки та торгівлі».

НАЦІОНАЛЬНІ ІНТЕРЕСИ У СВІТОВІЙ ГЕОПОЛІТИЦІ ТА ГЕОЕКОНОМІЦІ

Вивчає предмет, об'єкт та завдання дисципліни «Національні інтереси в світовій геополітиці та геоекономіці». Методологічна основа дисципліни. Періодизація і структура дисципліни. Основні наукові геополітичні категорії і поняття. Геополітичне положення країни: сутність, властивості, значення. Історіографія до дисципліни «Національні інтереси в світовій геополітиці та геоекономіці». Концептуальні засади формування геополітичних інтересів держав. Геополітичні та геоекономічні інтереси у відносинах держав Європейського Союзу. Геополітичні та геоекономічні інтереси в зовнішній політиці Російської Федерації. Геополітичні та геоекономічні інтереси в зовнішній політиці України. Геополітичні та геоекономічні інтереси у відносинах держав Південного Кавказу. Геополітичні та геоекономічні інтереси у відносинах держав Центральної Азії. Геополітичні та геоекономічні інтереси в зовнішній політиці держав Східної, Південно-Східної та Південної Азії. Геополітичні та геоекономічні інтереси у відносинах близькосхідних держав. Геополітичні та геоекономічні інтереси в зовнішній політиці держав Латинської Америки, США і Канади. Геополітичні та геоекономічні інтереси в зовнішній політиці держав Африки. Геополітичні та геоекономічні інтереси в зовнішній політиці Австралії та Нової Зеландії.

Основна увага у вивченні дисципліни: у студентів повинно бути сформовано розуміння національних інтересів держав у різних регіонах світу в умовах глобалізації й регіоналізму; механізмів реалізації геополітичних та геоекономічних інтересів; основних термінів, які вживаються при аналізі геополітичних та геоекономічних інтересів у світовій політиці.

У результаті опанування дисципліни студенти:

визначати основні напрями та принципи національних інтересів;

- розрізняти, систематизувати та узагальнювати соціальну та гуманітарну політику держави;
- визначати шляхи утвердження сталого національного розвитку;
- пропонувати заходи щодо реалізації національних інтересів у геополітиці та геоекономіці;

- визначати та розробляти прогностичні та програмні документи національного розвитку об'єктів політичного управління;
- аналізувати зміни в суспільному житті на основі національних інтересів.

Пререквізити: «Філософія».

СОЦІОЛОГІЯ КОНФЛІКТУ

Вивчає соціологічні теорії про конфлікт як форму соціальної взаємодії. Конфлікт як соціальний феномен суспільного життя. Причини та рушійні сили конфлікту. Класифікація та типи конфліктів. Соціальний конфлікт. Суспільна криза. Динаміка конфлікту та механізми його виникнення. Учасники та суб'єктивна складова конфлікту. Соціально-психологічні та індивідуально-особистісні чинники конфлікту. Соціологія економічних конфліктів. Соціологія досліджень політичних конфліктів. Політична криза. Шляхи запобігання та вирішення конфліктів. Альтернативні підходи до розв'язання конфліктів. Кризи, конфлікти та згода в сучасному українському суспільстві

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні системи знань про: сутність конфлікту, його структуру, причини та функції; фази й особливості механізму виникнення та розгортання конфлікту; стратегії й тактики поведінки у конфлікті, доцільність їх застосування; різновиди психічних впливів у конфлікті; критерії типології конфліктів; сутнісні характеристики конфліктів у різних сферах суспільного життя; умови попередження та альтернативні підходи до розв'язання конфліктів.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- виявити причини виникнення та передбачити механізм розгортання конфлікту;
- аналізувати динамічні характеристики конфлікту;
- використовувати технології ефективного спілкування та раціональної поведінки у конфлікті;
- вільно користуватися набутими знаннями про закони й закономірності виникнення, протікання, затухання й припинення соціального конфлікту в суспільстві;
- застосовувати оптимальні способи налагодження соціальних взаємодій в процесі конфлікту;
- користуватись методиками врегулювання конфліктів у різних сферах суспільної діяльності;
- професійно організовувати й проводити емпіричні соціологічні дослідження конфліктів в суспільній системі, аналізувати їх та готувати необхідні рекомендації відповідним органам соціального управління.

Пререквізити: «Політологія», «Національні інтереси у світовій геополітиці та геоекономіці».

СОЦІОЛОГІЯ СПОЖИВАННЯ ТА ДОЗВІЛЛЯ

Вивчає соціологію споживання та дозвілля як наука. Теоретичні основи вивчення соціології споживання та дозвілля. Споживач в соціокультурному полі. Торговий та дозвіллевий простори як соціальне поле. Споживання як стиль життя. Соціальні інститути як регулятори поведінки. Міжнародний консюмерський рух, як складова соціології споживання. Споживання в соціальних спільнотах. Моделі індивідуальної і споживчої поведінки. Кількісні дослідження поведінки споживачів. Якісні дослідження поведінки споживачів. Поведінка споживачів в умовах ринкової економіки. Концепція суспільства споживання на сучасному етапі.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає в ознайомленні студентів з широким спектром проблем, які стосуються процесу споживання та дозвілля усіх прошарків суспільства, а також особливостями споживання та специфікою розвитку соціології споживання та дозвілля як галузевої соціологічної теорії, основними категоріями та поняттями, якими оперує соціологія споживання.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- -пояснювати суть поняття “споживання” та «дозвілля»;
- -визначати об'єкт, предмет і структуру соціології споживання, її місце у структурі інших гуманітарних наук;
- -охарактеризувати основні соціологічні концепції споживання та дозвілля;
- -розкривати зміст і значення соціології споживання та дозвілля як навчальної дисципліни;
- -визначити місце і роль соціології споживання серед суміжних дисциплін;
- -продемонструвати наявність споживчих потреб та інтересів і пояснити причини появи споживчих диспропорцій;
- -використовувати понятійно-категоріальний апарат соціології споживання;
- -аналізувати тенденції змін споживчих потреб та інтересів у суспільстві;
- -використовувати методи соціологічного аналізу, які застосовуються до вивчення споживання;
- -визначати відповідні форми виявлення, фіксації споживчих інтересів та потреб у суспільстві;
- -аналізувати рівень споживання в сучасному суспільстві;
- -визначати основне коло проблем у споживанні та механізмів їх

вирішення у сучасному українському суспільстві.

- -досліджувати поведінку покупців на споживчому ринку;
- -аналізувати та відбирати варіанти рішень проблеми щодо покупки;
- -аналізувати зміст процесу прийняття рішень про покупку;
- -визначати, з яких етапів складається процес рішення про покупку на споживчих ринках;
- -досліджувати поведінку покупців на споживчому ринку;

Пререквізити: «Економічна теорія», «Соціологія економіки та торгівлі».

СОЦІАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ

Вивчає соціальну психологію як науку. Методологію соціально-психологічного дослідження. Психологію взаємодії людей. Психологію взаємин людей. Соціально-психологічні закономірності спілкування. Психологію міжособистісного сприйняття і взаєморозуміння. Соціальну психологію особистості. Психологію малої групи. Психологію етнічних спільнот. Психологію соціальних класів. Психологію натовпу. Психологію політики. Психологію релігій. Духовний потенціал людини. Психологічний вплив.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні знання про основний понятійний апарат соціальної психології; роль соціально-психологічних досліджень у вирішенні практичних завдань суспільства; методи соціально-психологічного дослідження масових соціальних процесів та колективів. Знання про суть та нові напрями дослідження теоретичних проблем психології особистості, зокрема проблеми самосвідомості, мотивації, творчої діяльності; розвиток гуманітарних напрямів у психології особистості в Україні. Навчитися вирішувати ділові ситуації, спираючись на свої творчі здібності.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- основні соціально-психологічні теорії;
- використовувати понятійно-категоріальний апарат соціальної психології;
- спілкування у великих і малих групах;
- проблеми мотивації та творчої діяльності;
- методи досліджень у соціальній психології.

Пререквізити: «Загальна соціологічна теорія», «Соціологія споживання та дозвілля».

СОЦІОЛОГІЯ МАСОВИХ КОМУНІКАЦІЙ

Вивчає соціологію масових комунікацій в системі соціологічного знання. Виникнення масових комунікацій в суспільстві: функціональний підхід. Основні соціологічні теорії та моделі масових комунікацій. Комунікатор та аудиторія ЗМК як об'єкт соціологічного дослідження. ЗМК як соціальний інститут та соціальна підсистема. Інформаційне суспільство та глобалізація комунікативних процесів. Internet у системі масової комунікації. Соціальні інтереси суб'єктів масової комунікації. Форми та формати масової комунікації. Ефекти масової комунікації та ефективність діяльності ЗМК. Громадська думка як стан масової свідомості. Інформаційно-психологічний вплив та маніпулятивний потенціал ЗМІ в контексті масової свідомості. Засоби масової інформації та політика: моделі та способи взаємодії. Методи соціологічного дослідження ЗМІ та масової комунікації.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні системи знань про: сутність і природу масової комунікації; структуру і елементи системи масової комунікації; роль комунікації в механізмі забезпечення стійкості соціуму; теоретичні і прикладні моделі масової комунікації; соціокультурні передумови формування і розвитку ЗМК; місце масової інформації в діяльності ЗМК; роль, засоби, функції, форми, види і методи масової комунікації в конкурентному середовищі, а також в житті індивіда і соціуму в цілому; основні засоби і методи впливу ЗМІ на масову аудиторію, їх маніпулятивні можливості; інформаційно-психологічні впливи та їх результати (медіа-ефекти); форми і види регуляції відносин у діяльності ЗМК; співвідношення професійних факторів і факторів груп інтересів в реальній діяльності інформаційних органів.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- використовувати понятійно-категоріальний апарат соціології масових комунікацій;
- аналізувати масову комунікацію як цілісну систему, соціальний інститут, вид бізнесу, її роль в соціальних процесах та вплив на різні соціальні структури;
- використовувати набуті теоретичні знання соціології масових комунікацій для аналізу процесів формування громадської думки та інформаційної безпеки суспільства;
- аналізувати аудиторію ЗМК та встановлювати її риси;
- оцінювати ефективність застосування у практиці ЗМК комунікативних методів та моделей;

- виявляти використання маніпулятивних можливостей та технологій у практиці сучасної масової комунікації, в т. ч. в умовах інформаційної війни;
- застосовувати теоретичні та емпіричні методи соціологічного аналізу для дослідження, оцінки стану та тенденцій розвитку засобів інформації та комунікації;
- самостійно аналізувати та оцінювати процеси, які відбуваються в сучасному українському суспільстві в сфері масових комунікацій;
- використовувати отримані знання і компетенції у майбутній професійній діяльності.

Пререквізити: «Історія соціологічної думки», «Методологія та організація соціологічного дослідження», «Соціологія споживання та дозвілля».

ГУМАНІТАРНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ

Вивчає визначення та зміст гуманітарної політики. Міжнародні аспекти гуманітарної політики. Глобалізаційні та євроінтеграційні впливи на гуманітарну сферу України. Формування української загальнонаціональної ідеології. Інформаційний простір в системі гуманітарної політики держави. Гуманітарна безпека держави. Гуманітарна політика в екологічній сфері. Політика розвитку культури в державі. Впровадження гуманітарної політики держави в освітній галузі. Державна політика в науково-технологічній сфері. Державна молодіжна політика. Проблеми реалізації політики у сфері охорони здоров'я населення. Держава і релігійне життя суспільства. Етнополітичні проблеми гуманітарної політики. Пошук ефективної парадигми мовної політики для сучасної України. Державна політика в туристичній та курортній галузях. Державна політика у сфері фізичної культури та спорту. Реалізація прав і свобод людини та громадянина в українському суспільстві. Політична культура громадян як основа дієвої гуманітарної політики.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню системи знань щодо сутності гуманітарної політики держави, її основних принципів, завдань та шляхів реалізації. Розуміти особливості реалізації гуманітарної політики в різних сферах українського суспільства, вміти обирати найоптимальніші шляхи здійснення гуманітарної політики в культурній, освітній, науково-технологічній, екологічній, релігійній, ідеологічній, інформаційній, молодіжній та інших галузях гуманітарної політики

У результаті опанування дисципліни студенти:

- оброблятимуть та аналізуватимуть інформацію з різних джерел, використовувуючи інформаційні та комунікаційні технології;
- визначатимуть основні напрями та принципи гуманітарної політики держави;
- використовуючи дані соціологічних досліджень, визначатимуть першочергові завдання гуманітарної політики держави;
- розрізнятимуть, систематизуватимуть та узагальнюватимуть соціальну та гуманітарну політику держави;
- працюватимуть з нормативними документами щодо напрямів та шляхів реалізації державної гуманітарної політики в Україні;
- визначатимуть шляхи утвердження сталого гуманітарного розвитку держави;
- на базі сучасних соціологічних досліджень аналізуватимуть зміни в суспільному житті держави та вплив цих змін на гуманітарну політику;
- застосовуватимуть в професійній діяльності знання, отримані під час

навчання, сприятимуть формуванню найбільш оптимальної гуманітарної політики держави.

Пререквізити:* «Політологія»

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА

Вивчає державну службу та державного службовця. Систему управління державною службою. Вступ на державну службу. Призначення на посаду державної служби. Службова кар'єра. Дисциплінарна та матеріальна відповідальність державних службовців. Державна служба та громадянське суспільство. Оцінювання результатів службової діяльності державних службовців. Етична поведінка державних службовців. Управління конфліктами в діяльності державних службовців. Гендерні аспекти державної служби. Державна служба в країнах ЄС. Ротація кадрів державної служби, її види та інші зміни державно-службових відносин. Форми роботи з кадрами державної служби. Етика державних службовців та протидія корупції на державній службі. Основні етичні принципи державної служби. Моделі державної служби: відкрита американська та закрита європейська, їх характеристика. Ефективність державної служби. Державна служба в Україні.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню у студентів компетентностей у сфері державної служби, набуття практичних навичок і вмінь стосовно розв'язання завдань державної служби, зокрема підготовки пропозицій щодо формування державної політики та управління персоналом державних органів.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- отримають навички з адаптації та дії в новій ситуації, планування та управління часом;
- оволодіють навиками виявляти, ставити та вирішувати проблеми з інституційного забезпечення формування та реалізації державної кадрової політики у сфері публічного управління та адміністрування в Україні;
- отримають навички з критичного та самокритичного мислення на основі нормативно-правових та морально-етичних норм поведінки з розумінням закономірностей розвитку державної служби та служби в органах місцевого самоврядування;
- отримають навички з розроблення тактичних оперативних планів управлінської діяльності в органах державної влади та органах місцевого самоврядування.

Пререквізити:* «Соціологія економіки та торгівлі», «Політологія», «Соціологія управління та організації».

ДІЛОВИЙ ПРОТОКОЛ ТА ЕТИКЕТ

Вивчає дипломатичний та діловий протокол та етикет як засіб реалізації міжнародної діяльності; норми і традиції дипломатичного протоколу в діяльності дипломатичних представників; міжнародна ввічливість держав; протокольні аспекти проведення дипломатичних та ділових заходів; культура дипломатичного та ділового спілкування; етикет гостинності; діловий імідж; діловий етикет як засіб організації професійної поведінки; правила поведінки поза службою; дипломатичний та діловий протокол і національні особливості.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає в ознайомленні з основними поняттями дипломатичного та ділового протоколу, етикету і церемоніалу, а також сукупністю специфічних норм, правил і умовностей здійснення дипломатичних взаємодій між офіційними представниками держав і міжнародних організацій та в міжнародній підприємницькій діяльності.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- знатимуть основи соціально-психологічних норм людських відносин;
- знатимуть основи соціально-рольових характеристик особистості;
- вмітимуть використовувати навички міжособистісної взаємодії.

Пререквізити:* «Соціологія економіки та торгівлі», «Організація роботи соціологічної служби та професійна етика».

ЕТНОСОЦІОЛОГІЯ

Вивчає етносоціологію в системі соціологічного знання. Етапи становлення та сучасного розвитку етносоціології: ідейні витoki та основні школи. Етнос та етнічність: основні підходи. Сутність нації: підходи щодо визначення, моделі формування, характерні риси. Етногенез та його чинники. Етнічні процеси. Етнічна мозаїчність людства. Етнічна і національна ідентичність особистості та етнічних спільнот. Етнічна (національна) психологія. Основні риси розмежування етносу. Етнічна і національна стратифікація та мобільність. Корінні нації, етнічні та національні меншини. Міжетнічні відносини як предмет етносоціологічного аналізу. Етноцентризм та націоналізм як соціальні технології та фобії. Соціологічне дослідження міжетнічних шлюбів. Міжетнічні та національні конфлікти. Етнонаціональні процеси в сучасній Україні: стан та перспективи розвитку. Основні методи збору етносоціологічної інформації.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню системи знань про: специфіку предмета та об'єкта етносоціології; визначення фундаментальних категорій етносоціології та їх специфіку; основні етапи розвитку етносоціології як науки; концепції утворення та розвитку етнічних явищ; особливості протікання етнічних процесів; процеси формування ідентичності етнічних спільнот у суспільстві; особливості етнічної самоідентифікації особистості; специфіку процесів етнічної мобільності; внутрішні і зовнішні умови розвитку етнічних спільнот; особливості впливу об'єктивних та суб'єктивних чинників на розвиток етнічних явищ; методи етносоціології як науки.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- застосовуватимуть соціологічні знання про сутність етнічних процесів і систем у своїй професійній діяльності;
- оперуватимуть категоріально-понятійним апаратом етносоціології;
- аналізуватимуть на основі соціологічних методів етнічні процеси;
- прогнозуватимуть на основі соціологічних методів розвиток етнічних явищ та процесів;
- проводити соціологічні дослідження в сфері етнічних явищ;
- давати об'єктивну оцінку етнічним явищам та процесам;
- адекватно інтерпретувати дані конкретно-соціологічних досліджень етнічних процесів;
- визначати конфліктні та толерантні чинники міжетнічних відносин.

Пререквізити:* «Історія соціологічної думки», «Філософія», «Загальна соціологічна теорія», «Методологія та організація соціологічного дослідження».

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Вивчає вступ до дисципліни «Історія українського суспільства». Первісне суспільство на території України. Слов'янський етногенез та суспільні відносини в державі Україна-Русь. Галицько-Волинська держава. Українське суспільство в період Великого Князівства Литовського та Речі Посполитої. Трансформація українського суспільства в добу козацтва. Суспільно-політичні процеси на українських землях за часів козацької держави. Суспільно-економічне становище українських земель у складі іноземних держав наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст. Суспільно-політичні процеси в українських землях на етапі становлення індустріального суспільства (друга пол. XIX ст.-1914 р.). Українське суспільство в умовах Першої світової війни. Українська національна революція 1917–1921 рр. Українське суспільство у міжвоєнний період (1921–1939 рр.): утвердження тоталітарного режиму та боротьба за Українську державу. Україна в роки Другої світової війни (1939-1945 рр.). Суспільство України в період післявоєнної відбудови 1945 - поч. 1950 рр. Соціально-політичний розвиток України в період «Хрущовської відлиги». Українське суспільство у 70-80-х рр. XX століття. Українське суспільство в період розпаду СРСР і здобуття державної незалежності України (1985-1991 рр.). Суспільно-політичні трансформації у незалежній Україні.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню системи знань щодо тенденцій становлення і розвитку українського суспільства; надання знань про сутність, об'єктивну обумовленість, взаємозв'язок та взаємозалежність соціально-економічних і суспільно-політичних процесів, які характеризували суспільство України протягом найбільш важливих етапів її історичного розвитку та зумовлюють специфіку соціально-економічного, суспільно-політичного і культурного розвитку українського суспільства на сучасному етапі.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- володітимуть сучасними методами історичного пізнання, історичним термінологічно-понятійним апаратом;
- розумітимуть сутність, природу та генезис історичних явищ, вміти здійснювати їх аналіз та узагальнення, з'ясувати причинно-наслідкові зв'язки історичних подій і процесів;
- виважено оцінюватимуть роль суб'єктивних і об'єктивних чинників в історичному процесі, подіях і явищах історії українського суспільства;

- аналізуватимуть основні праці вітчизняних і зарубіжних істориків, присвячених актуальним проблемам історії українського суспільства;
- на основі методів наукового пошуку опанують новітні історичні концепції розвитку українського суспільства;
- застосовуватимуть набуті знання у спілкуванні, дискусіях, обговоренні питань сучасності.

Пререквізити:* Знання предмету «Історія України» на рівні загальної середньої освіти.

КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ

Вивчає предмет і завдання дисципліни «Критичне мислення». Форми мислення та його різновиди. Сутність та складові критичного мислення. Комунікативні та психологічні аспекти критичного мислення. Мовна картина світу в системі критичного аналізу. Семантика. Критичний аналіз тексту. Логічне знання як процес становлення критичного мислення. Закони та правила формальної логіки в системі мислення. Аргументація в системі логічного мислення. Доведення, спростування та критика. Аналітична філософія. Система аналітичного мислення та її складові. Міркування та судження в системі аналітичного мислення. Практичні засади формування аналітичного мислення. Вирішення задач та кейсів, спрямованих на розвиток аналітичного, логічного та критичного мислення.

Основна увага у вивченні дисципліни приділяється формуванню системи знань та практичних навичок щодо розвитку критичного мислення, оволодіння навичками логічного аналізу, теоретичними та практичними засадами культури мислення особистості, які відповідають сучасним викликам та запитам, що постають у юридичній практиці, набуття здатності здійснювати аналіз суспільних процесів у контексті аналізованої проблеми і демонструвати власне бачення шляхів її розв'язання.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- розвинуть вміння знаходити потрібну інформацію у потоці інформаційного хаосу;
- вдосконалять вміння аналізувати інформацію, тлумачити мотиви дій, учинків мовців, розрізняти правдиву та неправдиву інформацію;
- здобудуть навички визначати форми доведення і вміння виражати його у термінах і в символічній формі.
- отримають навички побудови логічно-вивіреної промови, з використанням аргументації та апеляції.
- удосконалять вміння систематизації інформації, визначення зв'язків між інформаційними блоками;
- сформують вміння неупереджено, критично ставитись до інформації та приймати рішення, використовуючи навички критичного мислення.

Пререквізити:* «Філософія».

КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА УКРАЇНИ

Вивчає культурну спадщину України: зміст, засади та принципи збереження. Археологічні пам'ятки культурної спадщини України. Церковно-монастирська спадщина України. Фортеці та замки України. Міста та історико-архітектурна спадщина України. Природна та етнокультурна спадщина України. Визначні пам'ятні місця та меморіали України. Музеї та колекції України.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у розумінні значення національного культурного надбання слугує вагомим підґрунтям для формування національної свідомості майбутніх спеціалістів, становлення патріотично налаштованих громадян держави.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- знатимуть правові основи та інституції світового, міжнародного та державного рівня щодо збереження та відновлення культурної спадщини України;
- аналізуватимуть закономірності розвитку світової культури та особливості їх прояву в українському культурному просторі;
- орієнтуватимуться у художніх стилях, формах і жанрах української культури;
- використовуватимуть інструменти нормативно-правового характеру щодо збереження і захисту об'єктів культурної спадщини українського народу.

Пререквізити: * «Історія українського суспільства».

ЛОГІКА

Вивчає логіку як науку та її значення. Поняття як форму мислення. Судження та відношення між ними. Запитання і відповіді. Закони формальної логіки. Умовивід. Логіка наукового пізнання. Логічні основи доведення та спростування.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні і вдосконаленні логічної культури мислення студентів, розвиток у них абстрактного і критичного мислення, формування логічного мислення як засобу пізнання навколишнього світу та самого себе, регулювання інтелектуальної діяльності.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- вдосконалять логічну культуру мислення;
- розвинуть абстрактне і критичне мислення;
- розвинуть логічне мислення як засіб пізнання навколишнього світу та самого себе, як засіб регулювання інтелектуальної діяльності.

Пререквізити: * «Філософія», «Загальна соціологічна теорія».

МАРКЕТИНГ

Вивчає сутність та зміст маркетингу. Види маркетингу. Маркетингове середовище, його структура, фактори формування. Маркетингове поняття ринку та сегментації ринку. Стратегії сегментації. Поведінка споживачів: характеристики типів споживачів, моделювання споживчої поведінки. Товар у системі маркетингу. Життєвий цикл товару. Конкурентоспроможність товарів на ринку. Товарна марка, упаковка, сервіс у системі маркетингу. Ціна та цінова політика в системі маркетингу: мета та завдання. Фактори ціноутворення. Цінові стратегії. Маркетингова збутова діяльність. Фактори вибору каналу розподілу підприємством. Електронні канали розподілу. Система маркетингових комунікацій. Комунікаційна модель. Розробка програми рекламної діяльності. Засоби стимулювання збуту. Прямий маркетинг. Цілі та засоби зв'язків з громадськістю. Особливості проведення виставок. Бренд та процес його створення. Інші синтетичні засоби маркетингових комунікацій. Сутність концепції інтегрованих маркетингових комунікацій. Управління маркетинговою діяльністю. Підсистема інформаційного забезпечення маркетингової діяльності. Маркетингова інформація. Структура процесу маркетингових досліджень. Опитувальний лист. Підсистема планування та організації маркетингової діяльності. Контроль маркетингової діяльності.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні у студентів сучасної системи поглядів, спеціальних знань та вмінь у галузі маркетингу, набуття практичних навичок маркетингової діяльності, які дали б можливість використовувати методологію та інструментарій маркетингу у майбутній діяльності щодо ефективного досягнення стратегічних та оперативних цілей підприємства.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- вмітимуть аналізувати дані про смакові переваги покупців;
- збирати та аналізувати дані про смакові переваги покупців;
- проводити маркетингові дослідження;
- просувати продукцію. Розробляти концепції та рекомендації, які теоретично зможуть допомогти у підвищенні продажів.

Пререквізити: * «Загальна соціологічна теорія».

ОРАТОРСЬКЕ МИСТЕЦТВО

Вивчає ораторське мистецтво як навчальну дисципліну. Теорію мовлення – методологічна основа ораторського мистецтва. Красномовство. Основи ораторської майстерності. Оратора і аудиторію. Основні правила та вимоги підготовки оратора до публічного виступу. Основи техніки мовлення. Фігури мовлення в ораторському мистецтві.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні у студентів системного, цілісного уявлення про основні закони ораторського мистецтва як науки, спрямованої на розвиток інтелекту, та культури мовлення майбутнього фахівця.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- вмітимуть застосовувати основні закони ораторського мистецтва в практичній діяльності економіста, психолога, фахівця у сфері міжнародного бізнесу, банківської справи, фінансового посередництва, страхової справи, менеджера та фахівця у сфері туризму;
- вмітимуть правильно вибирати тему промови та якісно її підготувати;
- на основі спостережень та аналізу бази даних вмітимуть створювати «портрет аудиторії»;
- вмітимуть правильно вибирати професійно значущий мовленнєвий жанр, що відповідає конкретній ситуації та створювати максимально ефективну композицію промови;
- правильно вестимуть розгорнутий монолог, ефективну бесіду з питань міжнародних економічних відносин, банківської справи, страхування, фінансового посередництва, психології, готельного, ресторанного й туристичного менеджменту, а також курортної справи, міжнародного готельного і туристичного бізнесу;
- ефективно вирішуватимуть комунікативні та мовленнєві завдання в кожній конкретній ситуації;
- вмітимуть логічно правильно, змістовно й емоційно виражати думки в словах, відповідно до їх змісту, умов комунікації та аудиторії, прагнучи при цьому передати свій індивідуальний стиль;
- володітимуть полемічним мистецтвом (диспут, полеміка, дискусія), вільно використовувати ці знання, вміння та навички для досягнення комунікативного успіху у професійній сфері.

Пререквізити: * «Філософія»

ПСИХОЛОГІЯ СПІЛКУВАННЯ

Вивчає спілкування як психологічний чинник розвитку людства. Структура процесу сприймання у спілкуванні. Взаєморозуміння людей у процесі спілкування. Техніка аргументації у спілкуванні. Психологія дискусії. Правила і техніки спілкування. Психологія переговорного процесу. Конструктивна взаємодія з опонентами під час переговорного процесу. Поведінка партнерів у взаємодії під час спілкування

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у знанні основних понять та категорій психології спілкування. Розумінні структури та функції феномену спілкування, теорії та техніки аргументації, види психологічних впливів в процесі спілкування.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- вмітимуть користуватися різними методами передачі інформації для впливу на аудиторію;
- оволодіють та в подальшому вільно оперуватимуть професійною термінологією, використовуваною в даній сфері практичної діяльності;
- розкриватимуть взаємозв'язки міжособистісного спілкування з іншими формами комунікативних процесів;
- вмітимуть характеризувати особливості розуміння комунікантами один одного.

Пререквізити: * «Українська мова» рівня повної середньої освіти.

РЕЛІГІЄЗНАВСТВО

Вивчає предмет, об'єкт та завдання дисципліни «Релігієзнавство». Релігієзнавство як вчення про релігію. Взаємозв'язок теологічного і філософського підходів до вивчення релігії. Основні теорії походження релігії. Джерела архаїчної релігійності. Особливості первісних релігійних поглядів. Характерні риси язичницької релігії у різних народів світу. Особливості давньослов'янського язичництва. Історичні передумови виникнення християнства. Ідейні джерела християнського віровчення. Православ'я як різновид християнства. Історія виникнення та становлення православ'я. Католицизм – один із основних напрямків християнства. Основні етапи історії католицизму в Європі. Історія виникнення та становлення інституту папства. Втілення ідеї відновлення християнської єдності. Місце і роль унії у пробудженні національної свідомості українців. Історичні умови виникнення протестантизму. Період Реформації. Зародження буддизму, історія та географія його розповсюдження. Витоки українського православ'я. Прийняття християнства та перетворення його в державну релігію князем Володимиром. Біблія як священна книга. Історія виникнення та структура Старого Заповіту.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у студентів формуванню розуміння закономірностей формування та функціонування ранніх, етнічних, світових релігій у різних регіонах світу в умовах глобалізації й регіоналізму; механізмів права на свободу совісті; основних термінів, які вживаються при аналізі релігійної поведінки людини і спільноти.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- визначатимуть власну позицію у ставленні до релігії, її цінностей;
- розрізнятимуть особливості конфесійної діяльності релігійних організацій в Україні;
- долатимуть спотворення у ставленні до релігії та церкви, пов'язані із довготривалим плануванням державного атеїзму в Україні;
- свідомо братимуть участь у заходах, спрямованих на відродження духовної та релігійної культури української нації.

Пререквізити: * «Історія українського суспільства», «Філософія».

СВІТОВА КУЛЬТУРА

Вивчає поняття культури. Виникнення культури і мистецтва у первісному суспільстві. Культура і мистецтво Стародавнього Єгипту та Месопотамії. Культура Стародавньої Індії. Культура Стародавнього Китаю. Специфіка японської культури. Антична культура та мистецтво. Культура арабо-мусульманського світу. Середньовічна культура. Культура доколумбової Америки. Культура і мистецтво доби Відродження. Культура епохи бароко. Західноєвропейська культура та мистецтво XVIII ст. Західноєвропейська культура та мистецтво XIX ст. Модерн та авангард. Провідні тенденції розвитку сучасної світової культури. Постмодерн. Місце та роль України в розвитку світової культури.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні системи знань про світовий культурний процес, засвоєння загальнолюдських культурних цінностей, формування її моральних і естетичних потреб.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- поглиблять систему знань про світовий культурний процес;
- здобудуть глибокі системні знання про традиції світової цивілізації;
- засвоять загальнолюдські культурні цінності та збагачуватимуть власну історико-культурну спадщину і долучаться до духовного багатства світової цивілізації.

Пререквізити: * «Філософія».

СОЦІОЛОГІЯ БРЕНДИНГУ

Вивчає соціологію брендингу як науку: предмет, структуру, сутність, функції. Історію становлення та розвиток брендингу як соціального явища. Еволюцію соціологічної теорії брендингу. Міждисциплінарний та методологічний інструментарій соціології брендингу. Соціологію брендингу як соціального інституту, його місце та роль у системі соціальних інститутів. Брендинг як соціальний факт. Соціальну складову бренду та процесу брендингу. Поняття «бренд», «торгівельна марка»: зміст та сутність. Типологію брендів. Процес розробки бренду: особливості та етапи. Бренд-менеджмент як управлінська діяльність. Розвиток лояльності до бренду в цільових аудиторіях. Стратегічні можливості просування і зміцнення бренду. Характеристика та специфіка брендингу організацій та особистостей.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні системи знань щодо сутності брендингу як соціального факту та особливого виду соціальних відносин. Розуміти основні принципи формування системи знань з теоретичних основ соціології брендингу, освоєння сучасних стратегій, технологій, форм і методів брендингової діяльності, спрямованої на просування і посилення конкурентоспроможності товарних, послугових, корпоративних, особистісних брендів.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- оволодіють понятійно-категоріальним апаратом для розуміння процесів зі створення бренд-іміджів товарів, послуг, організацій, територій;
- засвоять основні особливості сучасного суспільства, його стану і розвитку, причинно-наслідкові зв'язки взаємовпливу брендів і сучасного суспільства;
- здійснюватимуть різноманітні аналізи комунікативних практик (як невербальної, так і візуальної та масової);
- оволодіють особливостями комунікаційного процесу при реалізації комплексних програм та окремих кампаній в сфері брендингової діяльності.

Пререквізити:* «Загальна соціологічна думка», «Методи аналізу та комп'ютерної обробки соціологічної інформації», «Методологія та організація соціологічного дослідження», «Організація роботи соціологічної служби та професійна етика».

СОЦІОЛОГІЯ ВІРТУАЛЬНОГО ПРОСТОРУ

Вивчає особливості розвитку віртуального соціального простору. Характерні риси користувачів віртуальних соціальних мережі та груп. Формування та розвиток Інтернет-спільнот. Соціальна структура та соціальна стратифікація в віртуальному просторі. Вплив Інтернету та Інтернет-спільнот на соціальні інститути та соціальні процеси фізичної реальності. Становлення і розвиток інформаційного суспільства. Специфіка девіантної поведінки у віртуальному просторі. Діяльність радикальних угруповань в віртуальному просторі. Особливості економічної поведінки в мережі Інтернет. Нові види комунікації та споживання. Особливості проведення соціологічних досліджень у мережі Інтернет.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у знанні теоретико-методологічних засад соціологічного дослідження комунікацій у віртуальному просторі; знання основних концепцій електронних комунікацій; вміння розробляти програму дослідження в мережі Інтернет; вміння вирізняти соціальні проблеми віртуальної комунікації та ставити відповідні дослідницькі завдання.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- вмітимуть аналізувати та узагальнювати інформацію щодо взаємодії соціальних суб'єктів;
- вмітимуть здійснювати підбір оптимальних методів соціологічних досліджень.

Пререквізити:* «Загальна соціологічна теорія», «Соціальна структура суспільства», «Методологія та організація соціологічних досліджень».

СОЦІОЛОГІЯ ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ

Вивчає соціологію громадської думки в структурі соціологічного знання. Зародження уявлень про громадську думку. Становлення сучасних підходів до вивчення громадської думки в ХХ-ХХІ столітті. Природу громадської думки як стану масової свідомості. Громадську думку як соціальних інститут. Структуру громадської думки: суб'єкти, об'єкти та канали висловлювання. Функції громадської думки. Процеси формування, функціонування та вираження громадської думки в соціальній системі. Форми прояву та критерії ідентифікації громадської думки. Специфіку громадської думки різних соціальних спільнот. Громадська думка як оціночне судження. Громадську думку в економічній діяльності. Практичні аспекти дослідження громадської думки в політичній сфері суспільства. Громадську думку та пропаганду, рекламу, PR. Дослідження соціального настрою і соціального самопочуття населення. Особливості інституціоналізації громадської думки в сфері культури. Особливості громадської думки у посткомуністичних суспільствах. Специфіку використання соціологічних методів збирання інформації у вивченні громадської думки

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні системи знань про: об'єкт і предмет соціології громадської думки; структуру, етапи розвитку, компоненти, функції громадської думки; особливості розвитку громадської думки як соціального феномена і як соціального інституту; закономірності зародження та механізми функціонування й розвитку громадської думки у сучасному суспільстві; загальні аспекти використання феномену громадської думки в політичній та економічній діяльності; вплив засобів масової комунікації на формування громадської думки та основні сфери їх взаємодії; особливості взаємопроникнення громадської думки і пропаганди, реклами, паблік релейшенз; соціально-психологічні аспекти функціонування та методи вивчення громадської думки; методологію вивчення громадської думки; техніку та процедуру соціологічного дослідження громадської думки.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- характеризуватимуть громадську думку як соціальну підсистему;
- використовуватимуть понятійний апарат і методичний інструментарій соціологічної науки для ідентифікації громадської думки різноманітних соціальних груп і спільнот;
- визначатимуть тенденції та соціальні механізми зародження, формування і перебігу функціонування громадської думки;
- виокремлюватимуть соціальні причини та пояснювати природу і соціальні наслідки зміни громадської думки в перехідному суспільстві;
- розпізнаватимуть маніпулятивні технології мас-медіа щодо їхнього впливу на громадську думку;

- вмітимуть знаходити аспекти програми соціологічного знання про феномен громадської думки при аналізі суспільних процесів;
- аналізувати механізм соціального управління громадської думки;
- вмітимуть використовувати соціологічні методи пізнання при виявленні різних аспектів громадської думки, специфіки його прояву і впливу;
- вмітимуть застосовувати різні технології при управлінні процесами розвитку громадської думки.

Пререквізити:* «Історія соціологічної думки», «Філософія», «Соціальна структура суспільства», «Політологія».

СОЦІОЛОГІЯ ГЕНДЕРУ ТА ВІКУ

Вивчає гендер як соціальний феномен. Еволюцію та різновиди феміністичних теорій. Концептуалізацію гендеру у чоловічих дослідженнях. Гендерну та вікову соціалізація. Гендер, вік і соціальні взаємодії. Гендер та вік у політичній сфері. Гендер та вік у сімейних відносинах. Гендер та вік у економічному житті. Гендерно-віковий зріз безробіття. Ейджизм. Гендерно-вікову нерівність в оплаті праці. Керівництво: гендерні особливості.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні гендерної та вікової чутливості при проведенні досліджень, закладення підвалин гендерно-відповідального викладання, опанування студентами головними теоретико-методологічними засадами, понятійним апаратом та методичним інструментарієм гендерного та вікового підходу до аналізу суспільного життя в цілому і економічної сфери зокрема.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- використовуватимуть понятійний апарат та методичний інструментарій гендерного підходу у соц. дослідженнях;
- застосовуватимуть гендерний підхід як спеціальний інструмент, який дозволяє вирізняти та критично аналізувати гендерні аспекти суспільного життя;
- виявлятимуть та реконструювати ієрархічні стосунки між статями; вибудовувати стратегії викладання соціології на партнерських егалітарних засадах.

Пререквізити:* «Загальна соціологічна теорія», «Соціальна структура суспільства», «Методологія та організація соціологічних досліджень».

СОЦІОЛОГІЯ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ

Вивчає соціальний контроль і девіантну поведінку. Рольову поведінку і девіацію (тюремний експеримент в Стенфорді: хід та основні результати). Теорію стигматизації та її критику. Теорію соціального навчання (культурологічний підхід). Теорії соціальної аномії. Крос-культурні дослідження сексуальних меншин. Наркотизм як соціальне явище сучасності. Досвід соціологічних досліджень наркотизму. Алкоголізм як форма девіантної поведінки. Проституцію як форма девіантної поведінки. Суїцидальну поведінку: соціальні та позасоціальні чинники. Злочинність як девіантна поведінка.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні у студентів спеціальних теоретичних знань та практичних навичок щодо аналізу соціальних девіацій, розкривати зміст основних проявів девіантної поведінки в сучасному суспільстві, виявляти засоби протидії соціальним відхиленням.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- вмітимуть використовувати понятійно-категоріальний апарат соціології девіантної поведінки;
- вмітимуть порівнювати основні соціологічні теорії, що вивчають девіантну поведінку;
- вмітимуть виявляти причини та наслідки девіацій, їх роль в соціальних процесах та соціальних змінах;
- вмітимуть використовувати набуті теоретичні знання для аналізу процесів поширення девіацій та розробки технологій соціального контролю й профілактичних заходів;
- вмітимуть застосовувати теоретичні та емпіричні методи соціологічного аналізу для дослідження, оцінки стану та тенденцій розвитку девіацій у суспільстві;
- вмітимуть використовувати міжнародні бази даних для проведення самостійних соціологічних досліджень у сфері поширення девіацій.

Пререквізити:* «Соціологія».

СОЦІОЛОГІЯ МАРКЕТИНГУ

Вивчає сутність соціології маркетингу. Маркетинг як фактор впливу на вибір стилів життя членів суспільства в цілому та представників різних соціальних верств. Концепції маркетингу та їх еволюція. Концепція удосконалення товару в маркетинговій діяльності (товарна або продуктова концепція). Концепція удосконалення виробництва в маркетинговій діяльності (виробнича концепція). Основні підходи до визначення цілей маркетингу з позиції його соціальної значущості. Вплив маркетингових технологій на розвиток суспільства. Тенденції та проблеми розвитку сучасного маркетингу. Моральні проблеми функціонування маркетингу. Негативні наслідки розвитку маркетингової діяльності. Соціологічний аналіз маркетингового середовища та комплексу маркетингу. Поняття «аналіз маркетингу». Класифікація ринків. Сегментація в маркетинговій діяльності. Планування, організація та контроль маркетингової діяльності. Маркетингові технології як різновид технологій соціального впливу. Соціально-інформаційна природа маркетингових технологій. Соціальна технологізація сучасного суспільства та її особливості в Україні.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні у майбутніх соціологів фундаментальних знань, що даватимуть змогу проаналізувати вплив найрізноманітніших методів та інструментів маркетингу на суспільно-економічну сферу.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- визначатимуть сутності споживання, процес усвідомлення потреби та формування намірів споживача;
- визначатимуть сутність та зміст категорії «поведінка споживача»;
- знатимуть види споживання. Споживач: соціальний тип, статус, основні характеристики.

Пререквізити:* «Історія соціологічної думки», «Загальна соціологічна теорія», «Методологія та організація соціологічного дослідження».

СОЦІОЛОГІЯ МІСТА ТА СЕЛА

Вивчає соціологію міста та села як спеціальну соціологічну теорію. Місто та село як об'єкт комплексного вивчення. Еволюцію соціологічних теорій розвитку міста і села. Історію становлення українського міста та села. Формування міського та сільського соціуму. Урбанізацію та міські агломерації. Місто як соціально-просторовий феномен. Соціальну структуру та етносоціальні процеси в місті та селі. Девіантну поведінку та соціальний контроль у місті та селі. Соціокультурне конструювання міста. Економічну соціологію села. Соціологічні методи в дослідженні міста та села. Місто та село в умовах глобалізації. Соціологію управління сучасним містом.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні системи знань щодо комунікативного аспекту урбанізаційних процесів в світі, та зокрема в Україні, як загального знаменника їх еволюції, ілюстрації соціальної нерівності в містах та селах, ефективності чи неефективності управління, джерелом соціальної напруги, соціальних конфліктів.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- вмітимуть використовувати теоретичні знання в практиці соціологічного дослідження сучасних урбанізованих поселень;
- вмітимуть застосовувати методи соціологічного аналізу до вирішення проблем міста та села;
- вмітимуть описувати різні види сусідства у місті;
- аналізуватимуть спосіб життя, властивий для мешканців різних урбанізованих поселень України;
- володітимуть основними методами дослідження міста і села;
- аналізуватимуть соціальні факти і явища.

Пререквізити:* «Соціальна структура суспільства», «Загальна соціологічна теорія».

СОЦІОЛОГІЯ ОСОБИСТОСТІ

Вивчає особистість як об'єкт соціологічної думки. Теорії особистості в соціології та психології. Психологічні теорії особистості. Психоаналіз (Фрейд, Юнг, Фромм, Салліван). Біхевіоризм (Б.Скіннер, Дж.Доллард, А.Бандура и др.). Екзистенційна психологія (К.Роджерс, А.Маслоу, К.Левин и др.). Брендінг і архетипи. Соціологічні теорії особистості. Еволюційний функціоналізм. (Л.Гумплович, А.Гобіно, Ш.Эйзенштадт и др.). Інтераціоналізм. (Ч.Кулі, Дж.Мід, Р.Мертон, Р.Дарендорф и др.). Рольова концепція особистості у вітчизняній та зарубіжній психології (Т.Парсонс, Р.Мертон, І.С.Кон, В.А.Ядов). Соціогенез людини як міждисциплінарна проблема. Антропогенез. Соціогенез: історичний зміст та основні етапи. Спільнота і суспільство (Ф.Тьоніс). Еволюція та революція. Роль революцій в історії суспільства. Неолітична революція. Індустріальна революція. Інформаційну революцію. Транс-гуманізм та його перспективи. Дарвінізм та його критика. Соціальний дарвінізм. Ігрову теорію походження суспільства. Homo ludens.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні системи знань про: сутність та зміст основних законів, категорій та понять соціології особистості; основні напрямки та школи соціологічної думки; основні теоретичні концепти соціології особистості; соціальну теорію антропогенезу і соціогенезу; соціальну теорію соціалізації; соціальну структуру діяльності і поведінки; соціальну специфіку цінностей і норм та їх роль в становленні особистості; динаміку розвитку європейського суспільства; переваги і недоліки демократичних і тоталітарних типів суспільств як підґрунтя для розкриття особистісного потенціалу людини.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- вільно володітимуть і використовуватимуть понятійно-категоріальний апарат соціології особистості, зокрема поняття індивід, особистість, індивідуальність;
- всебічно аналізуватимуть різні соціальні і соціально-психологічні теорії особистості;
- застосовуватимуть набуті знання для вирішення своїх професійних завдань;
- вільно визначатимуться в масиві різноманітних соціологічних поглядів, використовувати різні за змістом та світоглядною направленістю наукові праці, підручники, навчальні посібники тощо;
- об'єктивно аналізуватимуть об'єктивні соціальні процеси трансформації ідентичності та самоідентичності людини в локальних і глобальних контекстах;

- постійно використовуватимуть соціологічні знання для пошуку своїх власних варіантів рішень і розвитку власних можливостей, креативності та духовності;
- висловлюватимуть свою точку зору і аргументовано обстоювати її в дискусіях з соціологічної гуманітарної тематики;
- проводитимуть соціологічні дослідження на різноманітних підприємствах та організаціях, аналізувати їх результати та готувати науково обґрунтовані аналітичні записки та пропозиції щодо оптимізації виробничого процесу та психологічного клімату.

Пререквізити: * «Історія соціологічної думки», «Філософія».

СОЦІОЛОГІЯ ПОЛІТИКИ

Вивчає соціологію політики в системі гуманітарного знання. Функції соціології політики: соціально-політичні організації та діяльність політичних соціологів. Генезу соціології політики: політико-соціологічні уявлення в Стародавньому світі, в період Середньовіччя, епоху Відродження та Нового часу. Поліпарадигмальний характер сучасної соціології політики. Основні теорії соціології політики. Соціологію політики М. Вебера. Біхевіоризм та необіхевіоризм в соціології політики. Соціальний та гуманістичний психоаналіз в соціології політики. Інтегральні підходи до розуміння політики. Об'єднуючі парадигми: діяльнісні політичні агенти в самоорганізовуваних структурах. Сучасні соціально-політичні теорії. Особистість в політиці. Детермінанти політичної поведінки. Соціально-політична ідентифікація особистості. Проблема політичної свідомості. Механізми формування політичної свідомості індивіда і мас. Вплив свідомості та ментальності на політику і суспільне життя. ЗМІ та громадська думка. Спіраль мовчання Е. Ноель-Нойман. Політична соціалізація та політична культура. Інститут політики як регулятор суспільного життя. Політичні еліти в сучасному світі. Соціально-політичні процеси. Соціально-політичні рухи. Соціально-політичні системи в глобалізованому світі. Методи емпіричних досліджень в соціології політики.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні у майбутніх соціологів фундаментальних теоретичних знань щодо механізмів функціонування політичної сфери та її взаємодії з іншими сферами суспільного життя, а також практичних навичок налагодження комунікації між соціально-політичними суб'єктами.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- розумітимуть шляхи реалізації соціологічних досліджень політичних явищ в практичній діяльності органів державної влади центрального та місцевого рівнів;
- розумітимуть ефективність практичного застосування різних видів інформаційно-комунікативних технологій та прогнозуватимуть їх соціальні наслідки;
- володітимуть навичками формування системних знань в умовах становлення і розвитку інформаційного суспільства: аналізувати, синтетично і критично резюмувати і представляти інформацію власного дослідження;
- самостійно розроблятимуть моделі розвитку політичної системи суспільства, політичної культури, демократії з використанням сучасних соціологічних технологій.

Пререквізити: * «Історія соціологічної думки», «Загальна соціологічна теорія», «Теорія держави і права».

СОЦІОЛОГІЯ РЕКЛАМИ

Вивчає сутність соціології реклами та основні підходи до її розуміння. Ролі та функції реклами в сучасному суспільстві, їх різновиди та еволюція. Рекламу як комунікаційний процес. Соціологічні підходи до копірайтингу реклами. Засоби поширення реклами у суспільстві. Систему управління рекламою. Поведінку споживачів як предмет соціологічного аналізу. Соціологічні дослідження у сфері реклами.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні системи прикладних знань студентів щодо поняття і сутності соціології реклами; виникнення і розвитку реклами як соціального явища, соціального інституту, соціальної технології; основних понять реклами як комунікаційного процесу; поняття інформаційного забезпечення реклами; рекламних-планів як компонентів системи маркетингового планування; засобів аналізу ефективності реклами; змісту і напрямів рекламних досліджень; специфіки організації рекламної кампанії, типів та етапів рекламних кампаній; проблем ефективності рекламних кампаній з позиції соціальної взаємодії.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- вмітимуть використовувати понятійний апарат та методологічний інструмент соціології в дослідженнях сучасних рекламних процесів;
- вмітимуть проводити дослідження ефективності рекламної продукції;
- вмітимуть відслідковувати комунікативну ефективність реклами;
- вмітимуть створювати ефективне рекламне звернення;
- вмітимуть застосовувати на практиці певні методи рекламних досліджень.

Пререквізити: * «Економічна теорія», «Психологія спілкування».

СОЦІОЛОГІЯ СІМ'Ї ТА МОЛОДІ

Вивчає становлення і розвиток соціології сім'ї як науки. Соціальну сутність сім'ї. Сімейну політику. Життєвий цикл сім'ї. Основні типи сімейної поведінки. Дозвілля сім'ї. Емансипацію жінок і сім'ї. Сучасну сім'ю: проблеми та перспективи. Соціологію молоді як науку. Молодіжна освіта та професійна самореалізація. Молодь у демографічному вимірі. Соціалізацію, соціальне самопочуття та соціальну мобільність молоді. Молодіжну сім'ю як предмет соціологічного та соціально-психологічного дослідження. Ціннісні орієнтації, культурні потреби та духовний світ молоді. Молодіжну субкультуру та контркультуру в світі та в сучасній Україні. Молодіжна субкультура та контркультура в світі та в сучасній Україні. Молодь в сфері праці та зайнятості. Молодіжне безробіття. Негативні явища в молодіжному середовищі. Девіантну та делінквентну поведінку молоді.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні системи знань про: специфіку соціологічного підходу до вивчення сім'ї, шлюбу та виховання; основні етапи розвитку сім'ї та шлюбу; типи сім'ї та шлюбу; моделі сімейного виховання та фактори, що їх обумовлюють; функції сучасної сім'ї та їх динаміку; характеристики сучасної сім'ї та шлюбу в глобальному соціальному середовищі та в Україні; засади та специфіку соціальної політики в сфері сім'ї та молоді; основні молодіжні проблеми, поняття і категорії; виділяти основні ознаки сучасного політичного життя країни та визначати його вплив на молодіжне середовище; самостійно досліджувати економічний стан та прогнозувати соціально-економічні проблеми молоді на сучасному етапі; аналізувати проблеми молодіжної освіти, що відбуваються в молодіжному середовищі.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- характеризуватимуть сім'ю як соціальний інститут та малу соціальну групу;
- критично оцінюватимуть та аналізувати сучасний стан української сім'ї;
- визначатимуть методи дослідження проблематики соціології сім'ї та молоді, аналізуватимуть та презентуватимуть наукову інформацію з питань сім'ї, шлюбу та виховання.
- правильно та науково обґрунтовано застосовуватимуть отримані теоретичні знання, власну наукову ерудицію та особистий життєвий досвід для аналізу, узагальнення і оцінки процесів та явищ у молодіжному середовищі;
- орієнтуватимуться у науковій та періодичній літературі та інформації з молодіжних питань.

Пререквізити:* «Філософія», «Загальна соціологічна теорія», «Історія українського суспільства», «Політологія».

СОЦІОЛОГІЯ ФІНАНСІВ

Вивчає становлення та розвиток соціології фінансів в умовах інституційних змін. Людина як суб'єкт фінансових відносин. Соціальні інститути та їх роль у фінансовій системі держави. Соціологію податків та податкова культура суспільства. Соціальну політику у системі управління державними фінансами. Соціальну відповідальність та довіру в системі фінансових відносин. Соціологію фінансової поведінки домогосподарств та населення. Соціологію в системі міжнародних фінансів. Соціологію грошово-кредитних відносин та грошова культура суспільства. Фінансовий ринок у системі соціологічних досліджень. Соціологічні підходи в дослідженні фінансових трансформацій. Соціологічні особливості фінансової глобалізації. Суспільство в контексті цифровізації фінансів.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає в опануванні студентами теоретичних знань і набуття практичних навичок самостійного вирішення питань, пов'язаних із формуванням соціологічного підходу до розкриття фінансових явищ і процесів у суспільстві, оцінкою його впливу на розвиток фінансів та реалізацією стратегічних напрямів удосконалення соціального механізму регулювання фінансових відносин.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- понятійно-категоріальний апарат соціології фінансів;
- специфіку аналізу фінансової поведінки;
- особливості грошової культури суспільства;
- практичні навички аналізу фінансових процесів у суспільстві;
- шляхи вдосконалення механізму регулювання фінансових відносин.

Пререквізити: *«Загальна соціологічна теорія», «Методологія та організація соціологічного дослідження», «Соціологія економіки та торгівлі», «Математичні методи обробки соціологічних даних».

СОЦІАЛЬНЕ ЛІДЕРСТВО

Вивчає сутність, предмет, функції. Сутність соціального лідерства та його місце в соціально-гуманітарному дискурсі професійних компетенцій майбутнього спеціаліста. Виникнення та розвиток феномену «лідерство». Передумови виникнення лідерства стародавньому світі. Розвиток філософських поглядів на соціальне лідерство в ХХ ст. Соціальна природа лідерства. Соціальне лідерство як визначальна умова існування та розвитку людини і суспільства. Типи соціальних зв'язків. Людину як суспільну істоту. Відчужені форми соціальних зв'язків. Аксиологічні основи соціального лідерства. Етичні орієнтири соціального лідерства. Антропологічні виміри лідерства. Спільноту як простір розвитку особистості. Соціальні суперечності в діяльності колективів.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні системи знань про: зміст основних категорій і понять дисципліни; практичне значення застосування основних положень соціального лідерства для управлінської діяльності; основні теоретичні напрямки вивчення феномену лідерства; типологію типів та стилів соціального лідерства; основні соціально-культурні детермінанти формування соціального лідерства; специфічні риси соціального лідерства в економіці, політиці та освіті.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- розумітимуть тактику та стратегію ефективного застосування влади;
- розумітимуть «динаміку влади»: як втрачається влада, як змінюються організації;
- розумітимуть рольові функції і типологічні характеристики лідерства;
- вмітимуть формувати соціально-психологічний портрет лідера;
- розумітимуть принципи командоутворення як ключової задачі лідерів-керівників.

Пререквізити: * «Філософія», «Соціологія особистості».

ОРГАНІЗАЦІЇ

Вивчає концепцію формування та розвитку системи соціального менеджменту. Управління соціальними процесами та їх сутність. Соціальна організація в структурі соціального менеджменту. Системну методологію управління соціальними процесами. Людину на ринку праці та її соціальний захист. Управління міграційними процесами в суспільстві. Моніторинг соціальних процесів і соціально-статистична діагностика. Ідеологія соціального партнерства в суспільстві. Соціальні аспекти управління трудовим колективом. Соціальні аспекти формування організаційної та управлінської культури. Теоретичні основи корпоративного управління. Інфраструктура корпоративного середовища. Учасники корпоративних відносин та органи корпоративного управління. Організаційний механізм корпоративного управління. Тактичне і стратегічне управління корпораціями. Звітність та контролювання в системі корпоративного управління. Ефективність та якість корпоративного управління.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні у майбутніх соціологів комплексної системи спеціальних знань у сфері соціального та корпоративного менеджменту, вміння аналізувати та систематизувати соціальні проблеми у суспільстві та в організації, використовувати концепції, моделі та системи корпоративного управління, а також аналізувати їх вплив на діяльність корпоративних підприємств.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- набуття системи спеціальних знань у сфері соціального та корпоративного менеджменту;
- навички аналізу і систематизації проблем у суспільстві;
- навички застосування концепцій корпоративного управління.

Пререквізити:* «Загальна соціологічна теорія», «Методологія та організація соціологічного дослідження», «Соціологія економіки та торгівлі».

СТАТИСТИКА

Вивчає методологічні засади статистики. Організацію статистики в Україні. Міжнародні статистичні організації. Інформаційне забезпечення статистичного дослідження. Узагальнення і систематизація статистичних даних. Абсолютні та відносні величини. Узагальнюючі статистичні показники. Аналіз закономірності розподілу. Вибірковий метод статистичного дослідження. Статистичні методи вимірювання взаємозв'язків. Аналіз часових рядів, тенденцій розвитку та прогнозування. Індексний метод статистичного аналізу.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у формуванні теоретичних знань та практичних навичок статистичної оцінки економічних явищ і процесів суспільного життя, оволодіння методами статистичного аналізу. Формування вмінь: проводити статистичні дослідження, обчислювати узагальнюючі показники, будувати статистичні таблиці, графіки, виявляти закономірності та тенденції розвитку досліджуваних явищ.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- знатимуть наукові принципи роботи статистичної служби в Україні;
- знатимуть основні поняття та категорії статистики;
- знатимуть методи збирання, обробки, аналізу статистичної інформації;
- вмітимуть організувати та проводити статистичні дослідження;
- вмітимуть будувати статистичні таблиці та графіки;
- вмітимуть розраховувати та аналізувати статистичні показники.

Пререквізити: * Загальний курс «Математика».

УКРАЇНСЬКА МОВА ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ

Вивчає культуру ділового мовлення. Мову професійного спілкування як функціональний різновид української літературної мови. Лексику і фразеологію української мови в професійному спілкуванні. Ділові папери як засіб писемної професійної комунікації. Ділову кореспонденцію. Етикет службового листування. Українську термінологію в професійному спілкуванні. Проблеми перекладу і редагування наукових текстів. Усне ділове спілкування. Риторичку і мистецтво презентації.

Основна увага у вивченні дисципліни полягає у підвищенні рівня комунікативної культури у сфері професійного спілкування в його усній і писемній формах; виробленні навичок практичного володіння мовою в різних видах мовленнєвої діяльності, зумовленої професійними потребами

У результаті опанування дисципліни студенти:

- отримають навички спілкування при проведенні зустрічей, переговорів, прийомів та по телефону;
- зможуть використовувати лексичні аспекти сучасної української літературної мови у професійному спілкуванні;
- отримають навички складання професійних документів.

Пререквізити: * «Українська мова» рівня повної середньої освіти.